

- Jeg tror sgu da på, at jeg overlever

Selv om Ole Lauth, forstander på Egmont Højskolen, har fået en alvorlig kræftsygdom, fortsætter han et år endnu på posten, ligesom han genopstiller til byrådet.

POLITIK

Carina Mayner
cm@hsfo.dk

HOU: Afklarede? Nej, overhovedet ikke! Da lægerne havde fortalt min hustru Annie og mig, at vi begge har lungekræft, og at min cancer har spredt sig til både ryggen og skulderen, sagde de efterfølgende, at vi virkede afklarede. Det er vi absolut ikke, men har vi noget valg? Nu gælder det om at få det bedste ud af den tid, man har tilbage - og det gør vi bedst ved at kæmpe imod kræften.

Ordene kommer fra 69-årige Ole Lauth, gennem 26 år forstander på Egmont Højskolen og gift med Annie Christensen, som han har levet sammen med i mere end 30 år.

Vi sidder over en kop kaffe i forstanderboligen Holsatia, som parret forlader 1. oktober 2018, når Ole Lauth går på pension - hvis han da når så langt, som han siger uden et gran af bitterhed i stemmen og med det glimt i øjet, som gør ham så karismatisk. Taler man med Ole Lauth, taler man dybt.

- Selvfølgelig er jeg ikke afklaret med at have fået en dødelig sygdom, og da diagnosen kom, og statistikkerne for overlevelse bagefter blev fundet på nettet, ledte vi som sindssyge efter bedre behandlingsmuligheder her og i udlandet. Jeg stiller mig i første omgang tilfreds med tilbud, det danske sygehussvæsen tilbyder. Her er prognoserne gode for Annie men knap så positive for mig, siger Ole Lauth, der lige

“ Det er som om, at lægerne er bange for at være ærlige omkring min sygdom. Og det hjælper i hvert fald ikke mig. I en sådan situation har man brug for en autoritet.

OLE LAUTH, FORSTANDER EGMONT HØJSKOLEN

nu får en mild form for kemokur og er i gang med immunforsvarsterapi, der kan gøre ham ret syg, mens behandlingen står på.

- Da jeg spurgte lægerne, om jeg kan være valgt til forordnet på Hou Skole 21. november, snakkede de udenom. Det samme gør de, når man spørger direkte

til, hvor længe man i bedste fald kan regne med at være i live. Det er nok en af de sværeste ting ved at være alvorligt syg. Man bliver ydmyg, når man rammes af cancer, og her savner i hvert fald jeg en autoritet, som tør være det. En, jeg kan hænge min usikkerhed op på, hvad angår chancer for overlevelse,

ærlig snak om bivirkninger ved behandling og så videre. Det er som om, at lægerne er bange for at være ærlige, og det hjælper ikke mig. Måske fordi jeg er typen, der vil kæmpe til det sidste, uanset om jeg fik at vide, at jeg dør om en måned, siger han.

Tavshed er en plage

For livet er skønt, selv om man bliver syg.

Både Annie Christensen og Ole Lauth har valgt at være helt åbne om deres sygdom.

Det samme var Ole Lauth, da han for 10 år siden fik konstateret prostatakræft

og måtte opereres.

- Dengang meddelte jeg både familie og ansatte på skolen, at jeg var syg, og at jeg måske ville blive sygemeldt for en tid. Alle tog godt imod min hudløse ærlighed, som vel siden har ført til en ændret kultur på skolen. I dag taler vi åbent om cancer, når nogen bliver ramt af sygdommen. Det er godt, for tavshed er en plage for både omgivelserne og for den syge. Så noget godt har min sygdom da gjort, siger Ole Lauth, der i den aktuelle situation igen har valgt ikke at sygemelde sig.

Skulle han blive meget syg, vil medarbejderne vide

- Jeg mener, at tavshed omkring cancer er en plage for både patienten og omgivelserne. Så Annie og jeg har valgt at tale helt åbent om vores sygdom, siger Ole Lauth. Arkivfoto

hvorfor, og i øvrigt har han givet skolens viceforstander Karin Busk Sørensen bemyndigelse til at træffe store beslutninger, hvis han ikke er på skolen.

Kan ikke stoppe

Ole Lauth har også valgt at fortsætte i lokalpolitik, som han har været en del af i fire år, idet han sidder i byrådet for Socialdemokratiet. Beslutningen om at genopstille blev taget, før han blev syg, men han har ikke fortrudt den. For der er stadig mange ting, som kan gøres bedre i Odder Kommune.

- Faktisk glæder jeg mig til at få mere tid til politik, når jeg går på pension til næste år. Takket være bl.a. min viden om lovgivningen vedrørende mennesker med handicaps tror jeg, at jeg gør en forskel i socialudvalget. Og der er stadig mange ting at tage fat på. Bl.a. skal vi bruge den ekstra million, der er afsat på 2018-budgettet til at sikre en ordentlig inklusion i stedet for specialklasser. Det vil jeg gerne være med til, ligesom jeg vil arbejde meget for, at den gode arbejdskultur både i plejesektoren, i børnehaverne og på skolerne fastholdes og forbedres.

- Og jeg tror sgu da på, at jeg overlever.

Jagten på ny højskoleforstander er gået ind

Egmont Højskolens bestyrelse holder kortene tæt ind til kroppen, når det handler om af finde Ole Lauths efterfølger.

SKOLE

Carina Mayner
cm@hsfo.dk

HOU: Det er ikke muligt at få noget ud af bestyrelsesformand på Egmont Højskolen, Sonja Mikkelsen,

hvis man spørger til, hvordan det går med at finde en ny forstander til skolen.

Skolens nuværende forstander, Ole Lauth, har for længe siden bedt, at han stopper 30. september 2018, når han fylder 70 år. Siden har stillingen været slået op, men

selv om ansøgningsfristen er udløbet, vil Sonja Mikkelsen ikke fortælle noget. End ikke, hvor mange ansøgninger, skolen har fået.

- Vi er midt i en ansættelsesprocedure, hvor mange mennesker er involveret. Bl.a. de ansatte på skolen. Derfor vil jeg ikke fortælle noget, si-

ger bestyrelsesformanden, der forventer, at Ole Lauths efterfølger er fundet inden nytår.

Ifølge stillingsopslaget forventer bestyrelsen, at den nye forstander vil tiltræde indenfor perioden 1. april til 1. oktober, når Ole Lauth går på pension. På den måde vil

vedkommende i en periode kunne "være i lære" hos forstanderen, som på mange måder har tegnet højskolen i Hou gennem de seneste 26 år.